

migraceonline.cz
o migraci ve střední a východní Evropě

Prosinec 2010

Současná situace migrantů na Plzeňsku

Martina Hánová, Marie Jelínková

Abstrakt:

Drobná studie popisuje problémy migrantů na území ČR v případě Plzeňského kraje a ukazuje, jaké důsledky s sebou přinesla různá nepromyšlená rozhodnutí ze strany státu i plzeňské cizinecké policie. Opatření přijatá především v reakci na tzv. ekonomickou krizi jen posílila klientelismus, oslabil práva migrantů a vystavuje je často absurdním a lidsky obtížným situacím. Studie je postavena především na informacích od cizinců, kteří přicházejí do styku s Kontaktním centrem pro cizince v Plzni.

Zhruba dva roky od začátku tzv. ekonomické krize v roce 2008 zůstává situace migrantů v Plzeňském kraji vysoce neuspokojivá. Cizinci jsou nuceni vydávat stále větší zdroje a energii na to, aby si udrželi legální status. Postup cizinecké policie i státu vede k podpoře klientelismu a vzniku nových forem zprostředkovatelských agentur. Tento text tak poukazuje na hlavní problémy, se kterými se potýkají cizinci na Plzeňsku.

Oproti situaci před dvěma roky je v Plzeňském kraji méně cizinců, protože část lidí, především ze zemí blíže ČR, odjela. Pokles počtu cizinců ale ovšem není ve skutečnosti tak velký, jak by se mohlo zdát podle oficiálních statistik. Podle informací z terénu se lze domnívat, že víc jak polovina cizinců, kteří v současnosti pobývají v Plzeňském kraji, zde není přihlášena.

Je tomu tak částečně kvůli přístupu Inspektorátu cizinecké policie Plzeň, jak je vysvětleno níže. Současná situace také značně podporuje vnitrostátní migraci cizinců za prací, která bývá většinou krátkodobá a příležitostná. Do značné míry se také změnil způsob zaměstnání migrantů. Zatímco dříve migranti pracovali celý rok pod jedním zaměstnavatelem, v současnosti často pracují u jednoho

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

zaměstnavatele měsíc až dva, a pak si musejí hledat práci novou. Děje se tak často ovšem bez příslušných oprávnění.

Změna účelu pobytu a prodlužování víz

V posledním roce přestaly úřady práce na pokyn Ministerstva práce a sociálních věcí ČR prodlužovat cizincům ze třetích zemí povolení k zaměstnání, a to často paradoxně i v případech, kdy migranti vykonávají práci, o kterou mezi občany EU opravdu není zájem. Pokud zde cizinci chtěli zůstat legálně, byli tímto opatřením přinuceni k tomu, aby si změnili účel pobytu ze zaměstnaneckého na podnikání. Povolení k pobytu za účelem podnikání jim totiž oproti povolení pobytu za účelem zaměstnání vydávána bývala.

V praxi ovšem tito lidé pořád pracují na stejných pozicích, většinou se jedná o práci v továrnách. Různé zprostředkovatelské společnosti se přitom snaží jejich „podnikání“ legitimizovat, takže migrantům třeba pronajímají kousek montážní linky atp. Také dochází k zakládání společností právnických osob, v rámci kterých cizinci pracují jako živnostníci. Většinou je vede agentura, pod kterou cizinci dříve pracovali jako zaměstnanci. Této společnosti musí odvádět část svých příjmů. Pro cizince podnikatele se tak vyvinula nová forma agenturního zaměstnávání.

Co se týče samotné změny účelu pobytu na podnikání, nesmírně se liší informovanost mezi cizinci o tom, jaké jsou zákonné podmínky podnikání a jaké jsou jejich povinnosti. Mnoho cizinců si bylo potřebné informace schopno zjistit a své povinnosti vzhledem k podnikání znají - tedy vydávají faktury, mají v pořádku smlouvy, odvádí daně, platí sociální pojištění atp. Na druhou stranu je ale mnoho cizinců, zejména ti, kteří měnili účel pobytu na začátku tohoto roku (2010), kteří ani nerozumí tomu, že jsou teď podnikatelé a jaké povinnosti pro ně z toho vyplývají.

Prodloužení pobytu za účelem podnikání

V praxi pak dochází k obrovskému problému u cizinců, kteří si žádají o prodloužení podnikatelského víza. Inspektorát cizinecké policie v Plzni totiž dospěl k názoru, že cizinci, kteří v ČR pobývají za účelem podnikání, musí dokázat, že splňovali tento účel po celou dobu, na kterou měli vízum vydané. A to proto, že se o podnikání mluví v obchodním zákoníku jako o „soustavné činnosti“, cizinecká policie pak lpí na slovu *soustavná*.

V životě se ovšem nezřídka vyskytují situace, kdy je zcela logické i dobře zavedenou živnost na chvíli pozastavit. V praxi jsme se třeba setkali s následující situací: ženě zemřel otec, odjela zpět na Ukrajinu vyřídit pohřeb, postarat se o matku a zařídit další náležitosti spojené s úmrtím. Celkově byla na Ukrajině asi čtyři měsíce a na tu dobu pozastavila placení důchodového pojištění, vrátila se zpátky, všechno bylo v pořádku. V květnu 2010 si požádala o prodloužení víza. Cizinecká policie oslovila

Okresní správu sociálního zabezpečení (OSSZ), zdali byla paní přihlášena po celou dobu podnikání k hrazení důvodového pojištění. OSSZ odpověděla, že paní platila po celou dobu až na čtyři měsíce, kdy se sama odhlásila. Cizinecká policie ženě následně neprodloužila vízum s tím, že porušila účel pobytu, protože nepodnikala soustavně. V současnosti je paní v odvolání a čeká se, jakým způsobem to dopadne. Paní je ochotná to v budoucnu řešit i žalobou, protože je přesvědčená, že neporušila žádný zákon.

Znamená takovýto postoj cizinecké policie, že v životě migrantů nemůže dojít k naprosto žádným rozumným důvodům, proč podnikatelskou činnost na chvíli pozastavit? Je třeba dodat, že pokud by tato žena podnikala v jiném kraji, pravděpodobně by jí vízum prodlouženo bylo, protože každý inspektorát cizinecké policie vykládá jinak to, co znamená „podnikat“ i „plnit účel, pro který bylo vízum uděleno“.

V současnosti se zejména kvůli postupu plzeňské cizinecké policie potýká s problémem prodloužení podnikatelského víza velký počet cizinců. Cizinecká policie přitom vůbec nebere na vědomí skutečnost, že v zákoně o důchodovém pojištění (č. 155/1995 Sb., § 10 odst. 6 a)) stojí, že za ukončení samostatně výdělečné činnosti se považuje její přerušení, které trvalo alespoň šest po sobě jdoucích měsíců. Inspektorát cizinecké policie v Plzni (na rozdíl od jiných inspektorátů cizinecké policie) však toto ustanovení nebere v potaz a cizincům, kteří z nějakého důvodu svou činnost pozastavili, vízum neprodloužuje. Dle jejich výkladu totiž cizinci neplnili účel pobytu.

V tomto kontextu je obzvlášť závažným zjištěním, že neprodlužování pobytu kvůli neplacení důchodového pojištění se týká hlavně těch cizinců, kteří si o prodloužení zažádali sami. V případě, že to za ně zařizuje klient, problémy s prodloužením nebývají. Jinými slovy - případy neprodlužování se týkají především těch, kteří se rozhodli už za sebou nemít klienta a vyřizují si náležitosti k pobytu sami.

Čestná prohlášení před prodloužením pobytu

Další nesmírně závažnou skutečností je, že cizinecká policie v Plzni začala cizincům, kteří si zažádají o změnu účelu pobytu, dávat podepisovat speciální čestné prohlášení, v nichž se cizinec zavazuje k tomu, že pokud cizinecká policie nestihne vydat nové povolení k pobytu do šedesáti dnů po skončení platnosti víza, vycestuje ze země. Do země se může vrátit, až bude vyzván, aby se mohlo pokračovat v řízení o novém pobytu. Cizinecká policie v Plzni si přitom při změně účelu pobytu stanovuje lhůty 60 až 90 dnů. Jsou však známy i případy, kdy se o žádosti o dlouhodobý pobyt rozhodovalo více jak 100 dnů.

Podívejme se na konkrétní příklad: cizinci končí vízum 30. října, 1. září si požádá o jeho prodloužení, musí podepsat předložený formulář, protože jinak je ihned pozván na pohovor a začíná mít problémy. Cizinecká policie nestihne za dva měsíce cizinci prodloužit vízum a cizinec tak musí, jak to stojí v jemu předloženém čestném prohlášení, vycestovat. Přestože je to nákladné a nepříjemné, je

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

vycestování možné pro člověka například z Ukrajiny. Pro lidi ze vzdálenější zemí, jako jsou Vietnam či Mongolsko, je ovšem vycestování téměř nemožné, zejména kvůli finančním nákladům a nutnosti vyřídit si případná transitační víza. Mnozí z občanů těchto zemí, kteří neodjeli z ČR, dostali správně vyhoštění a zákaz pobývat v ČR na šest měsíců, třebaže v ČR splnili všechny zákonné podmínky pro prodloužení víza nebo jeho změnu.

Tento postup Inspektorátu cizinecké policie Plzeň přitom nemá žádnou zákonnou oporu. Správní řád (500/2004 Sb., § 6 odst. 1) jasně odkazuje na to, že rozhodnutí o prodloužení/změně pobytu má být vydáno v přiměřené lhůtě. V praxi se přitom objevují případy, kdy si cizinci požádali o prodloužení víza v dubnu 2010 a teprve na konci srpna 2010 dostali povolení k pobytu. Obrovské prodlevy cizinecká policie zdůvodňuje tím, že na vyřízení žádosti potřebuje více času, protože se dotazuje například OSSZ na skutečnosti spojené s placením sociálních odvodů a čeká až šest týdnů na odpověď. K vydání rozhodnutí o prodloužení víza je dle cizinecké policie tato informace nezbytná. Ovšem, když jsme se v jednom případě písemně dotázali OSSZ, zda k uvedenému případu cizince dostali od cizinecké policie dotaz, ukázalo se, že se cizinecká policie v tomto případě obrátila na OSSZ až šest týdnů po přijetí žádosti. Lze se proto domnívat, že k prodlevám prodloužení víza dochází často kvůli nečinnosti cizinecké policie.

Bohužel toto všechno v Plzeňském kraji jen podpořilo klientelismus. Logickou reakcí cizinců pak je, že se začali oficiálně přihlašovat v Brně, ve Středočeském kraji, na Ústecku a jinde tam, kde je přístup cizinecké policie přiměřenější. Přístup cizinecké policie v Plzni, která svým konáním tak horlivě obhajuje svou existenci, jen migrantům zneprůjemňuje život.

Jednou z prvotních příčin výše popsaných komplikací při změně účelu pobytu je samotná politika státu v oblasti zaměstnávání cizinců. Konkrétně zde míníme výše zmíněný pokyn nevydávat nebo značně omezit povolení cizinců k zaměstnání, který po vypuknutí ekonomické krize dostaly úřady práce. Tato nepromyšlená a špatně implementovaná politika vedla ve svém důsledku k velkému, dodejme v praxi zbytečnému, navýšení počtu samostatně výdělečných cizinců. Současný přístup cizinecké policie v Plzni je tak neadekvátní reakcí na nárůst změny účelu pobytu u cizinců, který je ovšem pouze reakcí na nekonceptní politiku zaměstnávání cizinců.

Samotným cizinkám v Plzni není dovoleno otěhotnět!?

Problémy s prodloužováním víza bohužel nekončí u výše zmíněných případů. Do problémů se na Plzeňsku dostává i mnoho různých skupin cizinců, kteří se kvůli různým okolnostem dostali do méně standardních situací. Jedním z těchto případů je situace cizinek-samoživitelek.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Opakovaně se setkáváme se ženami, které v ČR podnikaly, narodilo se jim dítě a z nejrůznějších důvodů se dostaly do pozice matky samoživitelky. V těchto případech na několik měsíců přerušily svou živnost, jak jim to umožňuje zákon o důchodovém pojištění. Cizinecká policie v Plzni ovšem i toto přerušení považuje za porušení účelu pobytu a vízum těmto ženám neprodlužuje (a to třeba i v situaci, kdy žena s dítětem již znovu začala úspěšně podnikat). V praxi jim pak zbývají jen dvě možnosti: vrátit se do země původu, nebo v Česku pobývat bez oprávnění k pobytu.

Podle vyjádření cizinecké policie by žena s dítětem měla požádat o změnu účelu pobytu například na sloučení rodiny - fakt, že matka samoživitelka tuto možnost nemívá, cizinecká policie v Plzni odmítá vzít v potaz. Důsledky tohoto nepromyšleného přístupu ovšem nese matka a její dítě. Stejně jako i v jiných případech matka samoživitelka čelí nepříjemné skutečnosti, že pokud by o prodloužení víza požádala na jiném inspektorátu cizinecké policie, měla by slušnou šanci, že by její žádosti bylo vyhověno.

Hlášení migrantů cizinecké policie zdravotnickými zařízeními

Další problematickou oblastí je přístup ke zdravotní péči. Ze strany cizinecké policie Plzeň vyšel podnět vůči Plzeňskému kraji, že by bylo vzájemně prospěšné, kdyby krajská zdravotnická zařízení informovala cizineckou policii, pokud k nim přijde cizinec a neprokáže se platným zdravotním pojištěním.

Takových případů není málo, zejména kvůli relativně nedávné změně legislativy, podle které je v současnosti za platné zdravotní pojištění považováno pojištění pouze od pojišťoven, které mají oprávnění poskytovat toto pojištění na území ČR. Části migrantů ovšem ještě dobíhá pojištění, které v minulosti uzavřeli u zahraničních pojišťoven a které již dnes není považováno za platné. Nejčastěji se do této situace dostávají osoby, které si například v posledních měsících roku 2009 musely kvůli prodloužení víza koupit zdravotní pojištění na dva roky. Pojištění si sjednali u ukrajinské zdravotní pojišťovny a zaplatili za ně přibližně 8 000 Kč. Od začátku roku 2010 se po nich ovšem vyžaduje zdravotní pojištění uzavřené u pojišťovny se sídlem v ČR, které v nejlevnější verzi přijde na zhruba 10 000 Kč na dva roky, ovšem v praxi často pokrývá zhruba tak málo jako již sjednané a zaplacené ukrajinské.

Krajský úřad na podnět oblastního inspektorátu reagoval tak, že oslovil jako zřizovatel krajská zdravotnická zařízení písemným doporučením, aby v této oblasti s cizineckou policií spolupracovala. A to i přesto, že tento postup je v přímém rozporu se zákonem (§ 55 odst. 2 písm. d) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu), podle kterého je zdravotnický pracovník povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dověděl při výkonu svého povolání a tedy i o skutečnosti, zda je pacient pojištěn či ne. Pokud tedy v současnosti přijde cizinec například do fakultní nemocnice Plzeň Lochotín nebo Bory či pokud zavolá záchranou službu a neprokáže se platným zdravotním pojištěním, je

oznámen cizinecké policii. Vedle pokuty mu pak hrozí i odebrání povolení k pobytu. Spolupráce krajských zdravotnických zařízení s cizineckou policií vedla k tomu, že cizinci pokud možno zdravotní zařízení nevyhledávají.

Opatření rovněž vede k nárůstu klientelismu. Klienti mají v současnosti vytipované lékaře, kteří v případě náhlého onemocnění nebo úrazu ošetří migranty bez prokázání zdravotního pojištění a bez kontaktování cizinecké policie. V konečném důsledku se tak významně zhoršil přístup cizinců ke zdravotní péči a zároveň se pro cizince zvedly i finanční náklady za poskytnutou zdravotní péči. Lékaři sice za jeho ošetření zaplatí klient, ale cizinec mu to pak musí - většinou s určitou přírážkou - splácet.

Situace, která je v ČR vůči cizincům, jejichž velká část je odkázána na komerční zdravotní pojištění, nesmírně diskriminační, se tímto krajským opatřením jen zhoršila.

Cizinci z EU

Na Plzeňsku došlo v uplynulém roce (2009/2010) také k výraznému nárůstu počtu cizinců z EU – zejména z Bulharska a Rumunska. Děje se tak pravděpodobně v reakci na to, že v mnoha státech třetích zemí bylo pozastaveno vydávání víz do ČR. Subjekty, které vydělávaly na vyřízení víz a zprostředkování práce, se proto začaly orientovat na získávání zájemců ze států, které nepotřebují vízum pro příjezd do ČR. Občané jiných států EU přitom mají během pobytu v ČR velmi obdobné problémy jako občané třetích zemí.

Občané EU mají povinnost se přihlásit na cizineckou policii, pokud pobývají v ČR déle než tři měsíce. Cizinecká policie ovšem odmítá tyto cizince přihlásit, pokud nepředloží pracovní nebo nájemní smlouvu. Tito lidé ovšem často pracovní smlouvu vůbec nemají nebo jim ubytovatel nechce vydat potvrzení o ubytování. V současnosti je na Plzeňsku podle odhadů Kontaktního centra pro cizince ve skutečnosti zhruba desetkrát víc Bulharů a Rumunů, než je vedeno v oficiálních statistikách.

Nevyplácení mzdy

V poslední době bylo rovněž zaznamenáno obrovské množství případů, kdy cizinci (jak z EU, tak ze třetích zemí) pracovali tři, čtyři měsíce a za svou práci nedostali zapláceno. Nevyplácení mzdy za práci se přitom objevuje jak u cizinců, kteří mají oprávnění k práci a oprávnění k pobytu, tak u těch, kteří tato oprávnění nemají. Současný systém jim přitom téměř neumožňuje se účinně bránit.

Pokud se cizinci v situaci, kdy nedostanou za svou práci zapláceno, obrátí na příslušné úřady (zejména úřad práce) a jejich situaci je věnována pozornost, ztroskotává šetření většinou na nedostatku důkazů. Zaměstnavatel totiž většinou tvrdí, že daného cizince nikdy neviděl nebo že u něj cizinec již déle nepracuje. Cizinci velmi často nedostávají pracovní smlouvy, a pokud je dostanou, chybí těmto

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

smlouvám potřebné náležitosti, aby byly platné. Velmi často vede rovněž zaměstnavatel či zprostředkovatelská agentura dvojí dokumentaci. Jednu, která je platná podle české legislativy, a druhou, kterou dostává migrant. Pokud přijde na zaměstnavatele/zprostředkovatelskou agenturu kontrola, předloží jí přirozeně dokumenty, které vyhovují českým právním normám. K těm se však migrant nedostane a ve chvíli, kdy se potřebuje bránit, drží v ruce jen bezcenné cáry papíru.

Lidé přitom ani mnohdy nevědí základní informace o své pobytové a zaměstnanecké situaci. Každodenně chodí do práce, ale zaměstnavatel je vede tak, že je vždy po třech měsících na konci zkušební doby vyhodí a po několika týdnech opět zaměstná. Ve chvíli, kdy si cizinci potřebují prodloužit vízum na další rok, zjistí, že to není možné, protože mají nedoplatky například na zdravotním pojištění za dobu, kdy u zaměstnavatele oficiálně nepracovali. Tyto problémy se bohužel netýkají jen cizinců, kteří jsou v ČR krátkodobě, ale setkávají se s nimi i cizinci s trvalým pobytem. Pozice cizinců na pracovním trhu je však obtížná i v jiných směrech, například pokud žena cizinka u takového zaměstnavatele otěhotní, přijde o místo okamžitě bez ohledu na zákoník práce. Její reálné šance, jak se bránit, jsou přitom minimální.

Dále se široce rozšířila praxe, kdy zaměstnavatel či zprostředkovatel legálně zaměstnává cizince za minimální mzdu. Cizince však nutí (často pod různými výhrůžkami – především tím, že pokud na tuto praxi nepřistoupí, nechá mu zrušit legální pobyt) odvádět z platu další, většinou vysoce finančně nadsazené odvody za nejrůznější služby typu ubytování, doprava, tlumočení atp. Po odečtení těchto nákladů cizincům již nezůstávají prostředky na živobytí a jsou nuceni si hledat vedle svého zaměstnání ještě další práci, většinou nelegální, aby se vůbec byli schopni uživit.

Stále se zhoršující podmínky k bydlení

Během posledních dvou let se změnila na Plzeňsku i situace v oblasti bydlení cizinců. Na ubytovnách docházelo k velmi častým kontrolám cizinecké policie, během kterých byli cizinci za nejrůznější přestupky neustále pokutováni a to v nejvyšší možné výši 3 000 Kč. Přestupky se přitom nejčastěji týkaly toho, že u sebe při pobytové kontrole neměli průkaz zdravotního pojištění nebo se nepřihlásili k pobytu na dané ubytovně. Za samotné přihlášení k bydlení si majitelé ubytoven často účtují částky, jejichž výše se často mění a navíc jsou nesmyslně předraženy. Překvapivé přitom je, že přestože tato ohlašovací povinnost leží i na ubytovateli (viz § 102 zákona o pobytu cizinců), pokutováni byli především samotní cizinci.

V důsledku došlo k tomu, že se cizinci ve velké míře přestěhovali do bytů, kde je jejich kontrola výrazně obtížnější. Byty přitom často hygienicky nevyhovují a objevují se případy, kdy v malém bytě 1 + 1 bydlí i deset cizinců. Cizinci se v nich však cítí bezpečněji. Ubytovny se pro ně staly kvůli přístupu cizinecké policie až posledním místem, kde chtějí bydlet.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Závěr - zhoršení již tak špatné situace

Pokud se člověk dotáže cizinců na Plzeňsku, co se pro ně za uplynulé dva roky změnilo, dozví se, že nic nebo že se situace jen zhoršila.

Cizinci, které systém zatlačil do situace, že si změnilí účel pobytu na podnikání, dnes pracují na stále stejných místech jako před dvěma lety ovšem s tím rozdílem, že je pro ně obtížnější si prodlužovat vízum a že se na ně nevztahuje zákoník práce. Pracují velké přesčasy, které jim často nikdo neproplatí, nemají nárok na ochranné zdravotní pomůcky nebo dovolenou a musí vést pro ně složitější administrativu. Zdá se, že více než v minulosti dochází k práci na černo. Situaci v oblasti bydlení lze považovat rovněž za vysoce problematickou. A co se týče zdravotního pojištění, jsou dnes cizinci-podnikatelé odkázáni zejména na nabídku českých komerčních zdravotních pojišťoven, které jsou sice oproti dříve používaným zahraničním pojišťovnam dražší, ale většinou musí cizinci stejně za zdravotní ošetření platit v hotovosti a následně musí vymáhat na asistentech pojišťoven proplacení léčebných výloh. Ty však pojišťovny velmi často proplatit odmítají a cizinec v důsledku platí zdravotní péči stejně ze svého.

Opatření spojovaná s ekonomickou krizí zasáhla cizince dosud nevídaným způsobem a to i přesto, že mnohá pracovní místa, kde pracovali či pracují, zrušena nebyla a Češi o ně nikdy zájem neměli. Spíše než na ekonomickou krizi cizinci doplácí na změněný přístup úřadů práce a cizinecké policie. Zdá se, že cizinci prostě přišli vhod, jen když byla vysoká poptávka po pracovní síle a na to, že značně zvedali (a i v současnosti zvedají) českou ekonomiku, se zapomnělo.

Poznámka: Tato případová studie byla sepsána na základě informací z terénu a z rozhovorů s cizinci, a to díky práci, kterou vykonává Martina Hánová v plzeňském Kontaktním centru pro cizince. To se zaměřuje na poradenství pro lidi ze třetích zemí a jádrem jeho práce je činnost přímo v přirozeném prostředí cizinců, v terénu či v asistenčních službách na úřadech. Centrum vzniklo v reakci na poptávku migrantů a pracují zde i samotní migranti, kteří mají zkušenosti se sociální prací či mají právnické vzdělání. Pokud byste rádi přispěli na jeho činnost, je možné se obrátit na kc.plzen@gmail.com.

Článek vznikl v rámci projektu Regularizace jako jeden z nástrojů v boji proti nelegální migraci, který je financovaný z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

O autorkách

Bio: Mgr. Martina Hánová vystudovala sociální práci na Západočeské univerzitě v Plzni a má pracovní zkušenosti jak z neziskového sektoru, tak ze státní správy. Problematice migrace se věnuje od roku 2008. Kontaktní centrum pro cizince založila v září 2009 a v současnosti je jeho ředitelkou.

Mgr. Marie Jelínková (migrace(AT)mkc.cz) vystudovala sociologii na FSV UK. Ve své diplomové práci se zabývala porovnáním české a australské integrační politiky. V současnosti pokračuje v doktorandském studiu veřejné a sociální politiky, ve kterém se zaměřuje na zkoumání kvality života přistěhovalců v ČR. Také se zabývá problematikou sociální exkluze a inkluze, o které vede kurz.

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz